

SANT MAGÍ LLUNY - RECORDS. AHIR I AVUI

Joan Salat i Tarrats

En aquests dies propers a la Diada de Sant Magí, molts són els records d'infantesa i de joventut que es fan presents a la memòria.

L'aplec de Sant Magí organitzat pels fejecistes –Federació de Joves Cristians de Catalunya– allà en els anys trenta. Arribàvem al peu de la Font del Sant, i després de beure de l'aigua miraculosa, seguíem caminant, cantant i amb banderes desplegadas fins a l'esplanada del Santuari. Després dels oficis litúrgics i dels discursos adequats a l'acte en l'esplanada, anàvem a recórrer –a visitar– totes i cada una de les “capelletes” -coves-, amb episodis de la vida del Sant.

I en arribar la Diada de Sant Magí a Cervera, també no deixàvem de visitar les diverses i artístiques “coves” que el Sr. Tarruella, construïa cada any, a l'esplanada anterior a l'antic convent de Sant Domènec, de la seva propietat.

Abans del dia, havíem escoltat la crida de Mn. Josep Arques, i damunt el “tablado”, construït a la Placeta, sota la “vela”, havíem participat del cant, en la novena, en la que no hi faltava la col.laboració del Sr. Felicià Solsona, amb el seu violí, per acompanyar a l'orgue a Mn. Josep. I el dia gran, després de la Processó, el cant de l'Ofici.

Molts anys han passat des d'aquells records d'avant guerra. Avui les coses són un xic diferents, però l'esperit segueix el mateix. Ja no són els carros o tartanes, que familiarment, marxen a Sant Magí Lluny, per a recollir l'aigua miraculosa i repartir-la a les llars. Avui medis mecànics han substituït el viatge amb carro, però l'esperit permanenceix. Cada cop són més els que amb un o altre medi –a peu, amb bici, a cavall, i , per qué no, amb cotxe– van a la Brufaganya a buscar l'aigua.

El sermó a l'ofici que se celebrava a mig matí.

Ja no hi ha la Processó del Sant, però les cavalleries ben guarnides fan encara la seva entrada a Cervera la vigília de la Festa, que com mai, mobilitza cerverins i forasters, i segueix el recorregut pels nostres carrers per a que puguem fruit d'un "trago" d'aigua de Sant Magí, i assistir al capvespre a la celebració eucarística que ha substituït al solemne Ofici d'abans.

I ha retornant el "ball de la coca", tants anys abandonat, i que també ens porta records dels anys 30. Avui ampliat amb una festa de germanor que aplega els cerverins d'aquí, i els de més enllà.

Les dificultats que mantenir la festa avui comporta s'han vist finalment compensades.

Quan semblava que podia perillar, o almenys, decaure, la fe i la voluntat - jo diria que quasi tossuderia - dels nous "capitans", ho han fet possible.

Ja podem de nou admirar una "cova" -un xic mecanitzada, a ritme dels temps-, ja de nou els músics animen la Plaça, com abans, i l'arribada de les cavalleries - amb el gran problema de concentrar una vintena d'animals- ens fa retornar als anys joves. Moltes són les tradicions -belles tradicions- que s'han perdut, víctimes del pas dels

temps i d'una nova concepció de la vida, però la nostra de Sant Magí Lluny, la del Sant Anacoreta de la Brufaganya, permaneix, i no tan sols permaneix, sinó que cobra, dia a dia, més vitalitat.